

CASUS WETENSCHAPPELIJKE INTEGRITEIT

2018

Weigering van verstrekken bronnen, na vermoedens van plagiaat - ongegrond

Open Universiteit

Klacht

De Klachtencommissie wetenschappelijke integriteit van de Open Universiteit (hierna te noemen de Commissie), als bedoeld in de Klachtenregeling wetenschappelijke integriteit Open Universiteit, samengesteld uit: prof. mr. [...] (voorzitter), prof. dr. [...] en dr. ir. [...] (leden), alsmede mr. [...] (ambtelijk secretaris), heeft de klacht behandeld van [...], (hierna te noemen klager).

1. **Onderwerp van de klacht: weigering van verstrekken bronnen, na vermoedens van plagiaat.**
2. **Advies van de Klachtencommissie wetenschappelijke integriteit (26 maart 2018):**
 - a. Bij e-mailbericht van 4 februari 2018 heeft klager bij het College van bestuur van de Open Universiteit een klacht ingediend tegen beklaagde inzake de weigering van beklaagde om bronnen te verstrekken aan een journalist en gerede vermoedens van plagiaat in het boek [titel].
 - b. Bij e-mailbericht van 5 februari 2018 heeft het College van bestuur de klacht inzake (het vermoeden van) schending van de wetenschappelijke integriteit aan de secretaris van de Commissie gezonden ter behandeling.
 - c. De Commissie heeft de klacht op 26 maart 2018 behandeld te Heerlen alwaar zijn verschenen klager en beklaagde.
 - d. De door klager ingediende klacht is gericht tegen de weigering van beklaagde om aan een journalist bronnen te noemen die zijn uitspraak kunnen bevestigen in het boek [titel], alsmede tegen gerede vermoedens van plagiaat in het door beklaagde en een derde geschreven boek.
 - e. De Commissie overweegt dat het niet noemen van bronnen alsmede het overschrijven of weglaten van bronvermelding te kwalificeren is als plagiaat.
 - f. Tijdens de hoorzitting blijkt dat de klacht inzake het niet noemen van een bron in het boek niet door de tekst van het boek wordt bevestigd. In het boek wordt op pagina 120 weergegeven dat in [...].
 - g. De Commissie oordeelt dat dit deel van de klacht feitelijke grondslag mist.
 - h. Uit eigen onderzoek van de Commissie wordt bevestigd dat in het boek teksten zijn opgenomen die letterlijk zijn overgenomen uit bronnen die het intellectuele eigendom zijn van anderen dan beklaagde of de derde, zonder bronvermelding. Het betreft – samengevat – teksten van 2 websites en van 2 artikelen uit het NRC.

- i. Tijdens de hoorzitting wordt door beklagde bevestigd dat het boek na het eerste signaal inzake plagiaat, door de uitgever (in opdracht van beklagde en zijn medeauteur) uit de handel is genomen. Tijdens de hoorzitting geeft beklagde tevens aan dat niemand zich heeft beklagd over het gepleegde plagiaat.
De Commissie overweegt dat ofschoon dit er toe kan leiden dat er geen direct gedupeerden (meer) zijn, er nog steeds sprake kan zijn van klachtwaardig gedrag op grond van de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening.
- j. De Commissie constateert dat beklagde is benoemd tot onbezoldigd hoogleraar [...] bij de faculteit [...] en dat het onderwerp van het boek niet behoort tot het door deze benoeming bestreken gebied. Het boek beweegt zich op het gebied van [...]; een vakgebied dat niet wordt bestreken door het vakgebied waarvoor beklagde een aanstelling heeft bij de Open Universiteit als onbezoldigd hoogleraar.
- k. Beklagde geeft tijdens de hoorzitting daarover aan dat het boek moet worden gezien als een boek uit een reeks van werken over diverse onderwerpen die beklagde steeds - samen met deskundigen op dat onderwerp - heeft gepubliceerd. Het boek is niet te zien als een wetenschappelijke publicatie op het vakgebied waarvoor hij een aanstelling heeft als onbezoldigd hoogleraar van de Open Universiteit.
De Commissie overweegt dat de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening hierdoor niet onverkort van toepassing kan zijn als beoordelingsmaatstaf; wel is de Commissie van oordeel dat een wetenschapper aan de universiteit zich naar analogie van de Gedragscode dient te gedragen bij elk werk dat onder zijn naam verschijnt.
De Commissie overweegt voorts dat, nu de naam van beklagde, inclusief de aanduiding dat hij als hoogleraar verbonden is aan de Open Universiteit op het boek staat, er sprake is van verwevenheid met zijn aanstelling aan de Open Universiteit.
De Commissie merkt hierbij op dat de aanduiding "bijzonder hoogleraar" verwarrend is; beklagde is immers benoemd als onbezoldigd hoogleraar.
- l. Tijdens de hoorzitting geeft beklagde aan dat hij bij de aanlevering van zijn teksten voor het boek bij de uitgeverij ervoor heeft gezorgd dat er een check is gedaan op de noten en bronvermeldingen horend bij zijn deel van het boek en dat in de door hem ingeleverde teksten voor dit boek alle bronvermeldingen correct en volledig zijn vermeld. Ook wijst beklagde er op dat de uitgeverij in een persbericht kenbaar heeft gemaakt dat er procedurele fouten zijn gemaakt bij de bronvermeldingen.
De Commissie overweegt dat er sprake is van slordigheden en onvolkomenheden, maar dat onvoldoende gebleken is dat deze aan beklagde zijn toe te rekenen.
- m. Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie om vast te stellen dat de klacht van klager ontvankelijk is en ongegrond.

3. **Aanvankelijk oordeel van het College van bestuur (25 april 2018)**

- a. De Klachtencommissie wetenschappelijke integriteit heeft haar advies uitgebracht aan het College van bestuur. Het advies luidt om de klacht ongegrond te oordelen. Het College van bestuur heeft het aanvankelijk oordeel vastgesteld dat de klacht ongegrond is.

4. **LOWI**

- a. Op 30 mei 2018 heeft klager het LOWI verzocht advies uit te brengen over dit aanvankelijk oordeel.

- b. Het LOWI heeft op 2 oktober 2018 het College van bestuur een afschrift gestuurd van zijn besluit op het verzoek van klager.
- c. Het LOWI overweegt dat uit artikel 3:13 BW en uit de daarop gebaseerde rechtspraak volgt dat er verschillende vormen van misbruik van bevoegdheid mogelijk zijn. De verzoeken met dossiernummer 130, 133, 134, 135 en 138, alsmede de klacht over de adjunct-secretaris van het LOWI moeten, in onderlinge samenhang en ook op zichzelf bezien, worden gekwalificeerd als misbruik van bevoegdheid.
- d. De veelheid aan verzoeken leidt tot onevenredigheid tussen het belang dat zou kunnen worden gediend met de behandeling ervan en de grote structurele belasting die dit oplevert voor de betrokken LOWI-leden. Verder is gebleken dat de verzoeken zijn ingediend met een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is verleend.
- e. Gelet op bovenstaande worden de verzoeken met dossiernummer 130, 133, 134, 135 en 138, alsmede de klacht over de adjunct-secretaris van het LOWI niet (verder) in behandeling genomen. Het LOWI zal eventuele toekomstige verzoeken en klachten van klager beoordelen met inachtneming van artikel 3:13 BW.
- f. Het besluit van LOWI geeft geen aanleiding het aanvankelijk oordeel te wijzigen.

5. Definitief oordeel van het College van bestuur

- a. De door klager ingediende klacht is gericht tegen de weigering van beklagde om aan een journalist bronnen te noemen die zijn uitspraak kunnen bevestigen in het boek [titel], alsmede tegen gerede vermoedens van plagiaat in het door beklagde en een derde geschreven boek.
- b. Het niet noemen van bronnen alsmede het overschrijven of weglaten van bronvermelding is te kwalificeren als plagiaat.
- c. Gebleken is dat beklagde is benoemd tot onbezoldigd hoogleraar [...] bij de faculteit [...] en dat het onderwerp van het boek niet behoort tot het door deze benoeming bestreken gebied. Het boek beweegt zich op het gebied van [...]; een vakgebied dat niet wordt bestreken door het vakgebied waarvoor beklagde een aanstelling heeft bij de Open Universiteit als onbezoldigd hoogleraar.
- d. Het boek is niet te zien als een wetenschappelijke publicatie op het vakgebied waarvoor hij een aanstelling heeft als onbezoldigd hoogleraar van de Open Universiteit.
- e. Door beklagde werd bevestigd dat het boek na het eerste signaal inzake plagiaat, door de uitgever (in opdracht van beklagde en zijn medeauteur) uit de handel is genomen. Ook heeft de uitgeverij in een persbericht kenbaar gemaakt dat er procedurele fouten zijn gemaakt bij de bronvermeldingen.
- f. Er is voor het College van bestuur geen reden om te twijfelen aan de oprechtheid van de beklagde maar het College merkt op dat er sprake is van slordigheden. Deze slordigheden zijn niet aan beklagde toe te rekenen.
- g. Het College van bestuur bekrachtigt haar aanvankelijk oordeel tot het ongegrond verklaren van de klacht.